

VERZIN EN WIN

Van de meeste krantenfoto's weet u wat ze tonen – maar misschien is het heel anders dan de eerste blik laat zien. Verzin een fotobijschrift en mail, fax of schrijf dat naar de redactie. Binnen: uiterlijk donderdagmiddag 17 juli. De scherpste, grappigste, treffendste, ontroerendste inzending wordt beloond met eeuwige roem – publicatie in het volgende *Advocatenblad* – en met een niet onaardige boekenbon. (red.)

Zie voor het adres van de redactie het colofon voorin het blad.

recht & krom

Ewoud Sanders

Onlangs stond Nederland weer even op z'n achterste benen. Dat had te maken met de aanslag op Roel Pieper en zijn familie. U weet wel: een gestoorde Amsterdammer was hun tuin binnengedrongen en had mevrouw Pieper levensgevaarlijk verwond met een mes.

Men vond dit schokkend en tragisch voor de familie, maar de grootste verantwoordiging had te maken met een curieus detail in de berichtgeving over dit drama. Ik heb het over het bordje met de tekst 'Verboden toegang'. Zowel op de radio als op televisie was te horen dat de Amsterdammer die de tuin was binnengedrongen, al eerder bij het huis was gesignaleerd. Hij was toen gefilmd door veiligheidscamera's. De familie had aangifte gedaan en de videobanden overhandigd; de politie wist wie de man was en waar hij woonde. Maar nu komt het.

Zelfs in *NRC Handelsblad* las ik: 'De politie ondernam toen echter niets. Volgens De Moll [woordvoerder voor de familie], omdat de familie op de bestaande grote borden 'Verboden toegang' op het terrein, geen onderschrift met 'art. 461, Wetboek van Strafrecht', had geplaatst. Had de familie deze bepaling wel geplaatst, zo zou de politie tegen de familie hebben gezegd, dan had zij een bekeuring kunnen uitdelen, aldus De Moll.

Kort samengevat: de politie wist wat er aan de hand was, maar ze kon niet optreden omdat er geen 'officieel' bordje hing.

Dát was die avond, en de dagen na deze tragische steekpartij, het gesprek van de dag. Typisch Nederland, volkomen doorgesloten bureaucratie, als je ze echt nodig hebt laat de politie je in de steek – nou ja, u kent dit soort meningen wel.

Journalistieke luiheid

Wat mij nogal verwonderde was dat iedereen zo klakkeloos aannam dat de woordvoerder van de familie Pieper het juridisch bij het rechte eind had. Op het NOS-journaal werd die avond langdurig ingezoomd op het verboden-toegangbordje op het hek van de Piepers. Er hing nu wel degelijk een 'officieel' bordje, maar het was zo provisorisch bevestigd dat het erop leek dat het pas na de steekpartij was opgehangen.

Wat de politie van Aerdenhout precies tegen de familie Pieper heeft gezegd, weet ik niet. Maar juridisch gesproken is het natuurlijk je reinste onzin dat de politie niet kan optreden als ergens geen 'officieel' verbodsbordje hangt. Niemand heeft zo'n bordje aan zijn huis hangen, maar dat wil nog niet zeggen dat je daar zomaar mag inbreken.

De lezers van dit blad hebben dit natuurlijk allemaal paraat, maar zelf heb ik het nog even bij een rechter nagevraagd: doorgaans worden dergelijke art.-461-bordjes opgehangen op een

plek waar de overgang tussen openbaar en particulier terrein onduidelijk is, bijvoorbeeld op een bospad dat een erf kruist. Als je over een twee meter hoog hek klimt – zoals in het geval van Pieper – dan pleeg je huisvredebreuk. Je mag je niet zomaar begeven in iemands tuin, op iemands erf of in iemands huis (ook niet volgens art. 138 Sr). Het lijkt mij dat iedereen met een beetje gezond verstand dit wel weet. En als je het niet weet, dan kun je ergens navragen hoe het zit, en dat geldt natuurlijk zeker voor journalisten die rapporteren over zo'n zaak.

Uiteindelijk vond ik dit bijna net zo stuitend als die aanslag zelf: de totale kritiekloosheid waarmee zo'n spraakmakend detail door de Nederlandse media wordt verspreid, met alle gevolgen van dien.